

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3202/2559

บริษัท แม็คเคนซี อินดัสทรีส์ จำกัด โจทก์ บริษัท อีสเทิร์น ปาล์ม ออยล์ จำกัด จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 177, ป.วิ.พ. มาตรา 226

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางไม่ได้ตั้งประเด็นข้อพิพาทว่าฟ้องแย้งของจำเลยเกี่ยวข้องกับฟ้องเดิมที่รวมการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินเข้าด้วยกันได้หรือไม่ไว้ด้วย แต่เมื่อโจทก์ได้ยื่นคำร้องคัดค้านการตั้งประเด็นข้อพิพาทของศาลเกี่ยวกับประเด็นนี้ไว้ในวันถัดจากวันที่ศาลกำหนดประเด็นข้อพิพาท โจทก์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ในปัญหาข้อนี้ได้ตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 38 ประกอบ ป.วิ.พ. 226 (2) ข้อกล่าวอ้างที่จำเลยฟ้องแย้งโจทก์คือผลจากการที่โจทก์ผิดสัญญา ทำให้จำเลยได้รับความเสียหาย ไม่สามารถใช้เครื่องมือนี้ได้ตามวัตถุประสงค์ของการใช้งานตามสัญญา จำเลยจำเป็นต้องว่าจ้างบุคคลภายนอกให้เข้ามาดำเนินการแก้ไขปัญหา มูลหนี้ตามฟ้องแย้งคือความเสียหายที่จำเลยได้รับจากการผิดสัญญาของโจทก์เกิดขึ้นตั้งแต่ก่อน

คำพิพากษา

โจทก์ยื่นคำฟ้องเดิมแล้ว เมื่อจำเลยถูกโจทก์โต้แย้งสิทธิอันเนื่องมาจากสัญญาจัดหา ติดตั้ง และทดสอบระบบเครื่องมือน้ำพร้อมอุปกรณ์เช่นเดียวกับที่โจทก์อ้างเป็นฐานแห่งมูลความคดี มูลคดีที่โจทก์ฟ้องและที่จำเลยฟ้องแย้งจึงเกิดจากสัญญาเดียวกัน การที่จำเลยว่าจ้างบุคคลภายนอกเข้ามาดำเนินการแก้ไขปัญหาก็ภายหลังโจทก์ยื่นคำฟ้องเดิม เป็นเพียงการแก้ไขความเสียหายของจำเลยที่มีอยู่ก่อนแล้ว หากจำเลยถูกโจทก์โต้แย้งสิทธิเมื่อจำเลยไปว่าจ้างบุคคลภายนอกไม่ ฟ้องแย้งของจำเลยจึงเกี่ยวข้องกับฟ้องเดิมพอที่จะรวมการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินเข้าด้วยกันได้ ตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 26 ประกอบ ป.วิ.พ. 177 วรรคสาม และมาตรา 179 วรรคท้ายโจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน 120,018.33 ดอลลาร์สหรัฐ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี จากต้นเงินจำนวน 107,000 ดอลลาร์สหรัฐ นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การและฟ้องแย้งและแก้ไขคำให้การขอให้ยกฟ้องและฟ้องแย้งขอให้บังคับโจทก์ชดเชยค่าเสียหายจำนวน 4,343,748 บาท แก่จำเลยพร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ในต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับถัดจากวันให้การและฟ้องแย้งเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเงินให้แก่จำเลยครบถ้วน โจทก์ให้การแก้ฟ้องแย้งขอให้ยกฟ้องแย้งของจำเลย ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาให้โจทก์ใช้เงินค่าตะแกรงเตาจำนวน 345,800 ริงกิต และจำนวน 850,000 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวน 345,800 ริงกิต และจำนวน 850,000 บาท นับแต่วันที่ 30 พฤษภาคม 2555 จนกว่าจะชำระเสร็จ แก่จำเลย หากโจทก์จะชำระเงินค่าตะแกรงเตาเป็นเงินบาท ให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนถ่วงเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ที่ขายให้แก่ลูกค้าในวันที่ใช้เงินจริง ถ้าไม่มี

อัตราแลกเปลี่ยนในวันที่ใช้เงินจริง ให้ถือเอาวันสุดท้ายที่มีอัตราเช่นนั้นก่อนวันดังกล่าว
ในกรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยแจ้งให้ทราบถึงอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์
(อัตราอ้างอิง) ก็ให้ถืออัตราดังกล่าวเป็นเกณฑ์คำนวณ กับให้โจทก์ชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทน
จำเลย ค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนค่าทนายที่จำเลยชนะคดี โดยให้คำนวณทนายที่ชนะคดีจาก
อัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ที่ขายให้แก่ลูกค้าในวันที่มีคำพิพากษา ถ้าไม่มี
อัตราแลกเปลี่ยนในวันที่มีคำพิพากษา ให้ถือเอาวันสุดท้ายที่มีอัตราเช่นนั้นก่อนวันดังกล่าว
ในกรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยแจ้งให้ทราบถึงอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์
(อัตราอ้างอิง) ก็ให้ถืออัตราดังกล่าวเป็นเกณฑ์คำนวณ โดยกำหนดค่าทนายความ 100,000 บาท
ยกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนที่เกี่ยวกับค่าฟ้องโจทก์ให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา
ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่าข้อเท็จจริงที่โจทก์และ
จำเลยไม่ได้แย้งกันในชั้นอุทธรณ์รับฟังได้ว่า โจทก์ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของประเทศ
มาเลเซียประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายเครื่องจักรผลิตไอน้ำและหม้อน้ำสำหรับใช้ใน
โรงงานอุตสาหกรรม จำเลยเป็นบริษัทจำกัดประกอบกิจการผลิตน้ำมันปาล์ม เมื่อวันที่ 12 มีนาคม
2550 โจทก์ทำสัญญาจัดหา ติดตั้ง และทดสอบระบบของเครื่องหม้อน้ำพลังงานชีวมวลขนาด 27.2
ตัน ต่อชั่วโมง พร้อมอุปกรณ์กับจำเลย โดยสัญญาดังกล่าวระบุว่าเครื่องหม้อน้ำที่โจทก์จัดหาและ
ติดตั้งให้จำเลยสามารถผลิตไอน้ำได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง และอุณหภูมิของน้ำต้องอยู่ในระดับ 105
องศาเซลเซียส และตกลงรับประกัน 2 ปี นับแต่จำเลยยอมรับการตรวจสอบระบบแล้ว จำเลยตกลง
จะชำระเงินค่าเครื่องหม้อน้ำและค่าติดตั้งให้โจทก์จำนวน 1,070,000 ดอลลาร์สหรัฐ โดยวางมัดจำ
ในวันลงนามสัญญาจำนวน 214,000 ดอลลาร์สหรัฐ ส่วนที่เหลือแบ่งชำระเป็นจำนวน 5 งวด ตาม
ช่วงเวลาที่กำหนดในสัญญา โจทก์นำเครื่องหม้อน้ำไปติดตั้งที่โรงงานของจำเลยแล้วเสร็จเมื่อเดือน
มีนาคม 2552 จำเลยชำระค่าสินค้าและค่าบริการให้แก่โจทก์แล้วรวมจำนวน 4 งวด เป็นเงินจำนวน
963,000 ดอลลาร์สหรัฐ คงเหลือเงินงวดสุดท้ายที่จะต้องชำระให้โจทก์เมื่อมีการทดสอบเครื่อง
หม้อน้ำเสร็จสิ้นจำนวน 107,000 ดอลลาร์สหรัฐ หลังจากนั้นวันที่ 26 มิถุนายน 2552 จำเลยส่ง
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ถึงโจทก์แจ้งว่า เครื่องหม้อน้ำมีข้อบกพร่องหลายประการ เช่น เชื้อเพลิง
เผาไหม้ไม่หมด อุณหภูมิของน้ำมีความร้อนไม่ถึง 105 องศาเซลเซียส สายของตะกรับเตาได้รับความ
เสียหาย ไอน้ำรั่วออกจากท่อ อุปกรณ์ส่งเชื้อเพลิงเข้าห้องเผาไหม้ได้รับความเสียหาย
และวันที่ 29 มิถุนายน 2552 โจทก์ส่งใบแจ้งหนี้ให้จำเลยชำระเงินงวดสุดท้าย ต่อมาวันที่ 3
สิงหาคม 2552 โจทก์ส่งช่างมาตรวจสอบระบบเครื่องหม้อน้ำและทำรายงานผลการตรวจสอบ และ
ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แจ้งให้จำเลยทราบว่าจะมาดำเนินการแก้ไขเครื่องหม้อน้ำให้ และต่อมา
ส่งโทรสารขอเลื่อนนัด หลังจากนั้นวันที่ 3 กันยายน 2552 โจทก์ส่งช่างมาดำเนินการแก้ไขเครื่อง
หม้อน้ำให้แก่จำเลย ตามจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ต่อมาวันที่ 7 และ 23 กันยายน 2552 และวันที่ 1
ตุลาคม 2552 จำเลยส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ถึงโจทก์แจ้งว่าเครื่องหม้อน้ำที่แก้ไขแล้วผลิตไอน้ำ
ได้เพียง 14 ถึง 15 ตัน ต่อชั่วโมง และแจ้งปัญหาเครื่องหม้อน้ำที่โจทก์ต้องแก้ไขให้ครบถ้วนตาม
ต่อมาวันที่ 31 มีนาคม 2553 โจทก์และจำเลยได้ประชุมร่วมกันเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหามี
รายละเอียดตามรายการปรับปรุงเครื่องหม้อน้ำ หลังจากนั้นวันที่ 22 มิถุนายน 2553 โจทก์ส่งช่าง
มาดำเนินการแก้ไขเครื่องหม้อน้ำให้จำเลยอีกครั้งตามจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และวันที่ 23 ถึง 31
สิงหาคม 2553 โจทก์ส่งพนักงานบริษัทโจทก์มาทดสอบระบบเครื่องหม้อน้ำอีกครั้ง หลังจากนั้น
วันที่ 22 พฤศจิกายน 2553 โจทก์แจ้งจำเลยว่ายอมลดเงินที่จำเลยต้องชำระงวดสุดท้ายจำนวน

16,764.51 ดอลลาร์สหรัฐ ให้แก่จำเลยเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์เครื่องหม้อน้ำบางอย่าง คงเหลือเงินที่จำเลยต้องชำระให้โจทก์จำนวน 90,235.59 ดอลลาร์สหรัฐ แต่มีเงื่อนไขว่าจำเลยต้องชำระเงินภายในวันที่ 29 พฤศจิกายน 2553 และโจทก์จะดำเนินการแก้ไขเครื่องหม้อน้ำให้ตามข้อตกลง แต่จำเลยไม่ยอมชำระ ต่อมาวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554 โจทก์ยื่นข้อเสนอใหม่แก่จำเลยว่า หากจำเลยชำระเงินค่าเครื่องหม้อน้ำและค่าติดตั้งงวดสุดท้ายให้แก่โจทก์ร้อยละ 60 ของเงินจำนวน 93,016 ดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นเงินจำนวน 55,810 ดอลลาร์สหรัฐ โจทก์จะส่งช่างไปตรวจดูเครื่องหม้อน้ำให้จำเลย และหากจำเลยจะซ่อมแซมเครื่องหม้อน้ำเอง โจทก์จะลดเงิน ที่จำเลยค้างชำระให้จำเลยชำระอีกร้อยละ 20 แต่จำเลยไม่ยอมชำระ หลังจากนั้นจำเลยดำเนินการแก้ไขเครื่องหม้อน้ำเองโดยว่าจ้างบริษัทบีบีเอสซีเอ็นจีเนียร์ริงแอนด์พาร์ท จำกัด ให้เขียนแบบและผลิตตะแกรบตาใหม่ และว่าจ้างนายยุทธนา ห่อสุวรรณ ให้ดำเนินการติดตั้งตามสัญญาจ้างและใบเสนอราคา คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า จำเลยปฏิบัติผิดสัญญาจัดหาติดตั้งและทดสอบระบบของเครื่องหม้อน้ำพลังงานชีวมวล ขนาด 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง พร้อมอุปกรณ์ และมีหน้าที่ต้องชำระเงินงวดสุดท้ายตามสัญญาดังกล่าวให้แก่โจทก์ตามคำฟ้องหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า สำหรับปัญหาว่าจำเลยไม่ได้ดำเนินการทดสอบเครื่องหม้อน้ำภายใน 2 เดือน หลังจากติดตั้งเครื่องหม้อน้ำเสร็จ จึงถือว่าการทดสอบเสร็จสิ้นแล้วตามสัญญา หรือไม่นั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าหลังจากติดตั้งเครื่องหม้อน้ำเสร็จในเดือนมีนาคม 2552 แล้ว เครื่องหม้อน้ำยังมีข้อบกพร่องหลายประการที่โจทก์ต้องแก้ไข ซึ่งถือว่าเป็นความรับผิดชอบของโจทก์ผู้รับจ้าง ดังนั้น ระยะเวลา 2 เดือน นับแต่การติดตั้งเสร็จสิ้นตามข้อสัญญาดังกล่าวจึงยังไม่เริ่มนับ ทั้งหลังจากครบกำหนด 2 เดือน นับแต่โจทก์ติดตั้งเครื่องหม้อน้ำเสร็จ โจทก์ก็ส่งพนักงานบริษัทโจทก์ไปดำเนินการทดสอบการทำงานของเครื่องหม้อน้ำด้วย แสดงให้เห็นว่าโจทก์ไม่ถือเอากำหนดเวลาตามข้อตกลงดังกล่าวเป็นสาระสำคัญของสัญญา โจทก์จึงไม่มีสิทธิยกข้อตกลงดังกล่าวมากล่าวอ้างว่าการทดสอบเครื่องจักรเสร็จสิ้นแล้วเพื่อให้จำเลยชำระเงินงวดสุดท้ายตามสัญญาให้แก่โจทก์ได้ อุทธรณ์ของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนปัญหาว่า เครื่องหม้อน้ำที่โจทก์จัดหาและติดตั้งให้แก่จำเลยสามารถผลิตไอน้ำได้กำลังตามสัญญา ข้อ บี - 4 หรือไม่นั้น โจทก์มีนายชู พนักงานบริษัทโจทก์เบิกความประกอบบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของพยานและตอบทนายจำเลยถามค้านว่า ตามสัญญา ข้อ ดี - 5 กำหนดว่า ในการทดสอบจำเลยผู้ว่าจ้างจะต้องจัดหาเชื้อเพลิงในปริมาณที่เพียงพอต่อการทดสอบ แต่ในการทดสอบเครื่องหม้อน้ำครั้งแรกในเดือนกรกฎาคม 2552 นั้น จำเลยไม่ได้เตรียมเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในการทดสอบให้เพียงพอ ทำให้การทดสอบปรากฏผลว่าเครื่องหม้อน้ำผลิตไอน้ำได้เพียง 24.3 ตัน ต่อชั่วโมง โดยตามรายการปรับปรุงเครื่องหม้อน้ำ ซึ่งมีข้อความว่า ฝ่ายจำเลยระบุว่าจะเชิญวิศวกรมาร่วมในการทดสอบเดินเครื่องครั้งที่ 2 ด้วย แต่โจทก์ไม่ยินยอม โดยวิศวกรบริษัทโจทก์ได้เขียนบันทึกว่าเหตุที่ไม่ยินยอมเนื่องจากในการทดสอบครั้งแรกจำเลยไม่ได้เตรียมเชื้อเพลิงให้เพียงพอต่อการทดสอบ ดังนั้น เหตุที่การทดสอบเครื่องหม้อน้ำไม่ได้กำลังผลิตไอน้ำตามที่ระบุไว้ในสัญญา ครั้งแรกจึงไม่ได้เกิดจากความผิดของโจทก์ แต่ต่อมาเมื่อมีการทดสอบเครื่องหม้อน้ำครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 23 ถึง 31 สิงหาคม 2553 ซึ่งโจทก์ได้ส่งวิศวกรบริษัทโจทก์ชื่อนายหว่อง (Mr. Wong Chee Woon) ไปทำการทดสอบที่โรงงานของจำเลย ได้มีการรายงานผลการทดสอบว่าเครื่องหม้อน้ำของโจทก์ผลิตไอน้ำได้มากกว่า 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง และแผงควบคุมเครื่องหม้อน้ำและพีแอลซี (PLC) อยู่ในสภาพที่เหมาะสมและใช้งานได้ตามปกติ ตามภาพถ่ายแสดงผลการทดสอบการทำงานของเครื่องหม้อน้ำพลังงานชีวมวล และภาพถ่ายแผง

ควบคุมหม้อต้มและตามรายงานผลการทดสอบครั้งที่ 2 ซึ่งพนักงานบริษัทโจทก์ได้ทำขึ้นในเดือน กันยายน 2553 ได้มีการระบุไว้ด้วยว่าระหว่างการทดสอบครั้งที่ 2 นั้นเครื่องหม้อน้ำไม่สามารถ ทำงานได้เต็มที่ เนื่องจากเชื้อเพลิงที่ใช้ในการทดสอบมีไม่เพียงพอด้วย และโจทก์ได้ส่ง จดหมายอิเล็กทรอนิกส์แจ้งจำเลยด้วยว่าในการทดสอบเดินเครื่องหม้อน้ำครั้งที่ 2 นั้นเครื่อง หม้อน้ำสามารถผลิตไอน้ำได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง แต่ทดสอบเดินเครื่องได้เพียง 20 นาที เชื้อเพลิงก็ หมด และจำเลยไม่สามารถหาเชื้อเพลิงมาได้ จึงไม่มีการทดสอบเดินเครื่องอีก ตาม จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2553 นอกจากนี้ การที่เครื่องหม้อน้ำสามารถผลิตไอน้ำได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง เป็นเวลา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง ก็ถือว่าเครื่องหม้อน้ำนั้นใช้การได้แล้ว ส่วนจำเลยมีนายณัฐพัชร ซึ่งเป็นวิศวกรตรวจสอบหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำ ความร้อนที่ได้ไปอนุญาตมาเบิกความประกอบบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของ พยานว่า พยานได้รับการติดต่อจากนายจำเนียร ผู้จัดการโรงงานบริษัทจำเลยให้เข้าร่วมทดสอบ เครื่องหม้อน้ำที่จำเลยซื้อจากโจทก์เพื่อใช้ไอน้ำในการผลิตกระแสไฟฟ้าไว้ใช้ในโรงงานผลิตน้ำมัน ปาล์มของจำเลย และพยานได้เข้าร่วมทดสอบเครื่องหม้อน้ำที่บริษัทจำเลยรวมจำนวน 2 ครั้ง โดย การทดสอบเครื่องหม้อน้ำครั้งแรกในวันที่ 13 ถึง 14 กรกฎาคม 2553 นั้นผลการทดสอบไม่ผ่าน เนื่องจากมีปัญหาเรื่องการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงไม่สมบูรณ์ทำให้เครื่องหม้อน้ำไม่สามารถทำ ความร้อนเพื่อไปผลิตไอน้ำได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมงตามสัญญา โดยผลิตไอน้ำได้เพียง 24.3 ตัน ต่อชั่วโมง และไม่ได้ไอน้ำในระดับที่ต่อเนื่อง ทั้งยังเกิดปัญหาระหว่างการทดสอบคือระดับน้ำที่อยู่ ในหม้อต่ำกว่าระดับน้ำที่ควรจะเป็น รายละเอียดของการทดสอบปรากฏตาม จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ลงวันที่ 11 กรกฎาคม 2553 ต่อมาเมื่อมีการทดสอบเครื่องหม้อน้ำครั้งที่ 2 ในเดือนสิงหาคม 2553 ก็พบปัญหาเช่นเดิมคือเครื่องหม้อน้ำไม่สามารถเผาไหม้เชื้อเพลิงได้หมด ทำให้เชื้อเพลิงที่เผาไหม้ไม่หมดสะสมในห้องเผาไหม้จำนวนมาก และเป็นเหตุให้เครื่องหม้อน้ำเร่ง ไม่ขึ้นและทำให้เครื่องหม้อน้ำผลิตไอน้ำได้กำลังต่ำกว่าที่ตกลงกันไว้ในสัญญา ทั้งกระแสไฟฟ้าที่ ผลิตได้ก็ขึ้น ๆ ลง ๆ เนื่องจากไม่สามารถควบคุมไอน้ำที่จะไปปั่นกระแสไฟฟ้าให้คงที่ได้ ตาม จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2553 พร้อมรายงานการทดสอบเครื่องหม้อน้ำและ ความเห็นในการทดสอบ และในการทดสอบดังกล่าวนี้จำเลยได้จัดเตรียมเชื้อเพลิงเพียงพอที่จะ ใช้ในการทดสอบแล้ว แต่โจทก์ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเครื่องหม้อน้ำของโจทก์ได้ เนื่องจากตะกั่ว ทรายที่ใช้ในการเผาไหม้เชื้อเพลิงนั้นโจทก์ติดตั้งไว้ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการเผาไหม้เชื้อเพลิง โดย ไม่มีช่องนำซี้เถ้าออก ทำให้เกิดการสะสมของซี้เถ้าและเป็นที่มาของการเผาไหม้เชื้อเพลิงไม่สมบูรณ์ และจำเลยมีนายยุทธนา ซึ่งเป็นผู้รับจ้างติดตั้งตะกั่วทรายตัวใหม่ให้แก่จำเลยมาเบิกความประกอบ บันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของพยานว่า จำเลยได้ติดต่อพยานให้ไปตรวจสอบ เรื่องตะกั่วทราย หลังตรวจสอบแล้วพยานได้แจ้งจำเลยว่าจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ เนื่องจากตะกั่วทรายของโจทก์ไม่ได้ทำช่องนำซี้เถ้าออก เมื่อเชื้อเพลิงเผาไหม้ ซี้เถ้าจึงตกอยู่ใต้ ตะกั่วทรายและสะสมอยู่จำนวนมาก ทำให้เกิดความร้อนสะสมเป็นเหตุให้ตะกั่วทรายหลุดตัวและ ใช้งานไม่ได้ นอกจากนี้ การที่โจทก์นำแผ่นสแตนเลสซึ่งมีการขยายตัวสูงเมื่อถูกความร้อนมาทำ เป็นพื้นของตะกั่วทรายก็ไม่ถูกต้อง เนื่องจากเมื่อสแตนเลสโดนความร้อนจะยืดและหดตัวมาก ทำให้ปูนแตกเป็นเหตุให้เชื้อเพลิงตกลงใต้ตะกั่วทรายและเกิดการสะสมอยู่ที่ด้านล่างของตะกั่ว ทราย ทำให้เกิดการอุดตัน ทั้งในระหว่างเดินเครื่องปรากฏว่ามีซี้เถ้าตกจากตะแกรงเข้าไปในห้องลม เกิดการสะสมจนไม่สามารถเดินเครื่องได้ เนื่องจากท่อระบายซี้เถ้าออกปากท่อจมอยู่ในน้ำ จึงทำให้

ปลายท่ออุดตันและซีลเข้าสะสมอยู่ในถาดรองรับซีลเข้าใต้ตะแกรงสั่นจำนวนมาก เป็นเหตุให้ตะแกรงสั่นเกิดการอุดตัน ลมจึงไม่สามารถผ่านเข้าไปได้และทำให้การเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ ทำให้เชื้อเพลิงไม่สามารถติดไฟได้ จึงเกิดการสะสมของเชื้อเพลิงอยู่บนตะแกรงสั่นเพิ่มมากขึ้น ทำให้เครื่องหม้อน้ำไม่สามารถผลิตไอน้ำได้สมบูรณ์ตามสัญญา และเป็นเหตุให้สิ้นเปลืองเชื้อเพลิงโดยไม่จำเป็น และจำเลยยังมีนายเฉลิม กรรมการผู้มีอำนาจบริษัทจำเลยมาเบิกความประกอบบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของพยานว่า เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2555 นายชู และวิศวกรบริษัทโจทก์มาที่โรงงานของจำเลยเพื่อตรวจสอบสภาพของเครื่องหม้อน้ำพลังงานชีวมวลและหาวิธีแก้ไข แต่นายชู กลับเสนอให้แก้ไขแบบและให้ใช้เหล็กหล่อและใช้แผ่นเหล็กปิดระหว่างช่องตรงกลางของตะแกรงตะกรับเตาแทนสแตนเลส กับทำท่อยึดหยุ่นที่หัวด้านหน้าของตะแกรงสั่น และบริเวณที่อยู่ใกล้หัวตะแกรงสั่นให้ทำเป็นรูปโค้งเพื่อมาต่อกับ ข้ออ่อน รวมทั้งทำฐานรองรับถังไอน้ำใหม่ และที่ด้านหลังของหม้อน้ำย้ายหัวตะแกรงสั่น (Header cooling vibrating grate) กับย้ายถึงพักหล่อเย็นของตะกรับเตาไปไว้ด้านบน รื้ออิฐแดงแล้วแทนด้วยแผ่นเหล็กชั้นน็อตตามแบบรายการแก้ไขตามใบเสนอราคา และบันทึกการประชุมเรื่องแนวทางแก้ไขตะกรับเตาเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2555 แต่รายการแก้ไขดังกล่าวไม่สามารถทำได้เนื่องจากติดปัญหาหลายประการ จึงเป็นเหตุให้โจทก์ไม่สามารถแก้ไขปัญหาของตะกรับเตาให้แก่จำเลยได้จนถึงปัจจุบัน เห็นว่า โจทก์ฟ้องโดยกล่าวอ้างว่า โจทก์ติดตั้งเครื่องหม้อน้ำซึ่งมีกำลังผลิตไอน้ำได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง ให้แก่จำเลยเสร็จสมบูรณ์แล้วตามสัญญาเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2550 แต่จำเลยไม่ชำระเงินค่าเครื่องหม้อน้ำและค่าติดตั้งงวดสุดท้ายให้แก่โจทก์ เมื่อจำเลยให้การปฏิเสธว่าเครื่องหม้อน้ำที่โจทก์ติดตั้งให้มีข้อบกพร่องทำให้ไม่สามารถผลิตไอน้ำได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมงตามสัญญา และโจทก์ไม่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวได้ โจทก์จึงมีภาระการพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่โจทก์อ้างว่าโจทก์ได้ติดตั้งเครื่องหม้อน้ำซึ่งมีกำลังผลิตไอน้ำได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง ให้แก่จำเลยแล้ว แต่โจทก์มีเพียงนายชู วิศวกรบริษัทโจทก์มาเบิกความประกอบบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของพยานว่าหลังจากติดตั้งเครื่องหม้อน้ำให้จำเลยเสร็จแล้ว โจทก์ได้ทำการแก้ไขปรับแต่งเครื่องหม้อน้ำจนสามารถผลิตไอน้ำได้กำลัง 27.2 ตัน ต่อชั่วโมงตามสัญญาได้ ตามภาพถ่ายแสดงผลการทำงานของเครื่องหม้อน้ำพลังงานชีวมวล แต่ไม่ปรากฏจากทางนำสืบของโจทก์ว่าผู้ใดเป็นผู้ถ่ายรูปหน้าจอเครื่องหม้อน้ำดังกล่าวและถ่ายไว้เมื่อใด เมื่อจำเลยไม่รับว่าภาพถ่ายดังกล่าวเป็นภาพถ่ายเครื่องหม้อน้ำของจำเลย ทั้งนายเดชา วิศวกรเครื่องกลพยานโจทก์ก็เบิกความตอบคำถามค้านของทนายจำเลยรับว่าพยานไม่สามารถยืนยันว่าตัวเลขกำลังผลิตไอน้ำ 27.6 ตัน ต่อชั่วโมง ตามภาพถ่ายแสดงผลการทำงานของเครื่องหม้อน้ำพลังงานชีวมวล จะรักษาระดับดังกล่าวไว้ได้ตลอดหรือไม่ จึงยังรับฟังไม่ได้ว่าภาพถ่ายแสดงผลการทำงานของเครื่องหม้อน้ำพลังงานชีวมวล เป็นหลักฐานที่ยืนยันได้แน่ชัดว่าเครื่องหม้อน้ำที่โจทก์จัดหาและติดตั้งให้จำเลยจะสามารถผลิตไอน้ำได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมงตามสัญญา และสามารถคงระดับดังกล่าวเพื่อนำมาใช้ผลิตกระแสไฟฟ้าในโรงงานของจำเลยได้ ส่วนรายงานการทดสอบเครื่องหม้อน้ำดังกล่าวที่โจทก์อ้างว่ามีการระบุว่าการหม้อน้ำสามารถผลิตไอน้ำได้ 27.6 ตัน ต่อชั่วโมง และระบุถึงสาเหตุที่ทำให้การทดสอบเครื่องหม้อน้ำต่อไปไม่ได้เนื่องจากจำเลยไม่จัดเตรียมเชื้อเพลิงให้เพียงพอต่อการทดสอบนั้น ก็มีเพียงข้อความในเอกสารดังกล่าวที่ระบุเพียงว่าวันที่ 24 สิงหาคม 2553 เครื่องหม้อน้ำสามารถผลิตไอน้ำได้มากกว่า 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง โดยผลิตได้นานเพียง 20 กว่านาทีเท่านั้น นอกจากนี้ในรายงานดังกล่าวยังปรากฏข้อความเป็นภาษาอังกฤษว่า "During that time, the fuel is sufficient" ซึ่งแปลได้ความว่า

ระหว่างการทดสอบมีเชื้อเพลิงเพียงพอ และระบุถึงเหตุที่หยุดการทดสอบในวันดังกล่าวเป็นข้อความภาษาอังกฤษว่า "But at the end boiler was stop due on the high noise level emission" ซึ่งแปลได้ความว่าเหตุที่หยุดเครื่องหม้อน้ำเนื่องจากเกิดเสียงดังของการส่งไอน้ำออกมา นอกจากวันดังกล่าวแล้วไม่ปรากฏในรายงานการทดสอบอีกเลยว่าในวันอื่น ๆ ที่ได้มีการทดสอบนั้น เครื่องหม้อน้ำสามารถผลิตไอน้ำได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมงอีก แม้ในเอกสารดังกล่าวปรากฏข้อความว่า ในวันที่ 29 และ 30 สิงหาคม 2553 มีการทดสอบเครื่องอีกแต่เชื้อเพลิงไม่เพียงพอ แต่ก็ไม่ปรากฏจากทางนำสืบของโจทก์ว่ามีพนักงานบริษัทจำเลยได้ร่วมลงชื่อรับทราบเรื่องดังกล่าวไว้ในเอกสารดังกล่าวด้วย และได้ความจากคำเบิกความของนายชู พยานโจทก์ตอบคำถามค้านทนายจำเลยว่า โจทก์เป็นผู้ทำขึ้นเอง เอกสารดังกล่าวเป็นการทำขึ้นของโจทก์เพียงฝ่ายเดียว จึงมีน้ำหนักรับฟังน้อย ทั้งพฤติการณ์ที่จำเลยนำสืบมาว่าจำเลยได้ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ขอให้โจทก์มาแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องหม้อน้ำเนื่องจากผลิตไอน้ำไม่ได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมงตลอดมาตั้งแต่เดือนกันยายน 2552 ตามจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เอกสาร จนกระทั่งต้องมีการประชุมร่วมกันระหว่างโจทก์และจำเลยเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องหม้อน้ำในเดือนมีนาคม 2553 แสดงให้เห็นว่าจำเลยเป็นฝ่ายประสงค์ให้โจทก์มาทดสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องหม้อน้ำ กรณีจึงไม่มีเหตุผลพอให้เชื่อว่าจำเลยจะไม่เตรียมการจัดหาเชื้อเพลิงให้เพียงพอต่อการทดสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องหม้อน้ำดังที่โจทก์นำสืบมา ทั้งเชื้อเพลิงดังกล่าวก็ไม่น่าจะมีราคาแพงจนจำเลยไม่สามารถจัดหามาให้เพียงพอได้ ซึ่งในข้อนี้จำเลยก็มีนายณัฐพัชร ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรตรวจสอบหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อนและจำเลยติดต่อให้มาร่วมการทดสอบด้วยเบิกความยืนยันว่า จำเลยได้จัดเตรียมเชื้อเพลิงให้เพียงพอแก่การทดสอบ ซึ่งสอดคล้องกับคำเบิกความของนายจำเนียร พนักงานบริษัทจำเลยที่ว่าจำเลยได้จัดเตรียมเชื้อเพลิงจำนวน 500 ตัน ไว้สำหรับการทดสอบ และได้เตรียมเชื้อเพลิงสำรองไว้อีกชั่วโมงละ 9 ตัน คำเบิกความของพยานจำเลยทั้งสองดังกล่าวจึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่าจำเลยจัดหาเชื้อเพลิงเพียงพอใช้ในการทดสอบแล้ว แต่เหตุที่เครื่องหม้อน้ำผลิตไอน้ำไม่ได้กำลัง 27.2 ตัน ต่อชั่วโมงนั้นเกิดจากสาเหตุอื่น อุทธรณ์ของโจทก์ข้อนี้จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนปัญหาว่า การทดสอบว่าเครื่องหม้อน้ำสามารถผลิตไอน้ำได้กำลัง 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง เป็นเวลา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง จะถือว่าเครื่องหม้อน้ำใช้งานได้และถือว่าทดสอบผ่านแล้วหรือไม่นั้น โจทก์มีเพียงนายชู มาเบิกความลอย ๆ เท่านั้น ซึ่งคำเบิกความของพยานดังกล่าวก็ขัดกับคำเบิกความของนายเดชา พยานโจทก์ซึ่งเบิกความตอบคำถามค้านทนายจำเลยว่า โดยปกติทั่วไปในการทดสอบเครื่องหม้อน้ำจะต้องใช้เวลาทดสอบประมาณ 2 วัน 2 คืน จึงจะทราบว่าเครื่องหม้อน้ำสามารถใช้งานได้สมบูรณ์หรือไม่ ซึ่งคำเบิกความของนายเดชาน่าจะถูกต้องตรงต่อความเป็นจริงมากกว่าคำเบิกความของนายชู เนื่องจากการทดสอบเครื่องหม้อน้ำที่มีราคาสูงนั้นไม่ควรจะมีการทดสอบเพียง 1 ชั่วโมง ก็ทราบผลแต่ควรจะต้องทำการทดสอบตามการใช้งานจริงในโรงงานซึ่งต้องมีการใช้เครื่องหม้อน้ำเพื่อผลิตไอน้ำวันละหลายชั่วโมงติดต่อกัน ที่นายชู พยานโจทก์เบิกความว่าหากเครื่องหม้อน้ำสามารถผลิตไอน้ำได้กำลัง 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง เป็นเวลาเพียง 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง ก็ถือว่าเครื่องหม้อน้ำใช้งานได้จึงไม่มีน้ำหนักและเหตุผลพอให้รับฟังได้ เมื่อโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดมานำสืบสนับสนุนให้เห็นว่าเครื่องหม้อน้ำที่โจทก์ติดตั้งให้จำเลยสามารถผลิตไอน้ำได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง และสามารถคงระดับกำลังผลิตไอน้ำดังกล่าวได้ในระดับที่จำเลยสามารถนำมาใช้ในการผลิตไฟฟ้าเพื่อใช้ในโรงงานของจำเลยได้ แต่ในขณะที่จำเลยมีพยานหลักฐานเป็นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ติดต่อกัน

ระหว่างจำเลยกับโจทก์และรายงานการประชุมเรื่องปัญหาเกี่ยวกับเครื่องหม้อน้ำนับแต่โจทก์ติดตั้งเครื่องหม้อน้ำให้จำเลยแล้วเสร็จตามบันทึกการประชุมรายการปรับปรุงเครื่องหม้อน้ำ รายงานผลการตรวจสอบและจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หนังสือลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2552 โดยมีภาพถ่ายเครื่องหม้อน้ำที่ต้องทำการแก้ไขในเอกสาร ที่แสดงถึงความเสียหายของตะกรับเตาแบบสันที่โจทก์นำมาประกอบและติดตั้งให้จำเลยเพียง 2 ปีเศษมาแสดงต่อศาล ประกอบกับเมื่อโจทก์มาตรวจสอบตะกรับเตาดังกล่าวเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2553 แล้วโจทก์และจำเลยได้ตกลงให้มีการแก้ไขปัญหาของตะกรับเตาของโจทก์ตามเอกสาร แต่โจทก์ยังไม่ดำเนินการแก้ไขโดยมีจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แจ้งให้จำเลยชำระเงินงวดสุดท้ายบางส่วนก่อน โจทก์จึงจะนำพนักงานมาดำเนินการซ่อมให้ตามเอกสาร นอกจากนี้จำเลยยังมีนายณัฐพัชรและนายยุทธนา มาเบิกความยืนยันได้สอดคล้องต้องกันว่าเหตุที่เครื่องหม้อน้ำมีกำลังผลิตไอน้ำไม่ได้กำลัง 27.2 ตัน ต่อชั่วโมงตามสัญญา เนื่องจากติดตั้งตะกรับเตาไม่ถูกต้องตามหลักวิชาโดยไม่มีการทำช่องเพื่อให้ไอน้ำเข้าออกมา ทำให้ไอน้ำเกิดการสะสมและทำให้การเผาไหม้เชื้อเพลิงไม่สมบูรณ์ เครื่องหม้อน้ำจึงไม่สามารถผลิตไอน้ำให้ได้กำลังตามสัญญา ซึ่งโจทก์ก็ไม่นำสืบหักล้างพยานหลักฐานของจำเลยดังกล่าว ทั้งยังได้ความจากทางนำสืบของโจทก์และจำเลยรับกันว่าโจทก์ได้เสนอให้มีการแก้ไขแบบตะกรับเตาตามรายการแก้ไขตามใบเสนอราคา และบันทึกการประชุม เนื่องจากตะกรับเตาได้รับความเสียหายมากหลังจากที่โจทก์ติดตั้งให้จำเลยเพียง 2 ปีเศษ แม้นายชู พยานโจทก์เบิกความว่าการที่ตะกรับเตาได้รับความเสียหายมากอาจเป็นผลมาจากการขาดการบำรุงหรืออาจเกิดจากการไม่ทำความสะอาดไอน้ำอย่างเหมาะสมก็ตาม แต่คำเบิกความของพยานดังกล่าวก็เป็นเพียงการคาดคะเนโดยไม่มีพยานหลักฐานใดสนับสนุน ทั้งนายเดชา พยานโจทก์เบิกความตอบทนายจำเลยถามค้านยอมรับว่า หากเครื่องหม้อน้ำติดตั้งถูกวิธี ก็สามารถใช้งานได้นาน และในกรณีที่เกิดไอน้ำอุดตันอาจเป็นเพราะผู้ติดตั้งใช้วิธีการติดตั้งที่ไม่เหมาะสม เห็นว่า พยานหลักฐานที่จำเลยนำสืบมาดังกล่าวจึงมีน้ำหนักและเหตุผลให้รับฟังได้มากกว่าพยานหลักฐานของโจทก์ เชื่อว่าโจทก์ติดตั้งเครื่องหม้อน้ำให้จำเลยไม่ได้มาตรฐานตามหลักวิชาการ เครื่องหม้อน้ำที่โจทก์จัดหาและติดตั้งให้จำเลยจึงไม่สามารถผลิตไอน้ำได้ 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง ตามสัญญาได้ โจทก์ย่อมไม่อาจเรียกร้องให้จำเลยชำระค่าจัดหาและติดตั้งเครื่องหม้อน้ำงวดสุดท้ายให้แก่โจทก์ได้ อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น ส่วนข้อที่โจทก์อุทธรณ์ว่าจำเลยเปลี่ยนตะกรับเตาแบบสันเป็นแบบโยกเป็นการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของสัญญา จึงถือว่าจำเลยเป็นฝ่ายปฏิบัติผิดสัญญานั้น โจทก์มีนายชู มาเบิกความเพียงว่าโจทก์ติดตั้งตะกรับเตาแบบสันตามที่ตกลงกับจำเลยและสามารถทำงานเพื่อให้ไอน้ำไหลลงสะดวกกว่าตะกรับเตาแบบโยก และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงให้ดีขึ้น การที่จำเลยเปลี่ยนตะกรับเตาจากแบบสันมาเป็นแบบโยกนั้นโจทก์ไม่รู้เห็นด้วย แต่พยานดังกล่าวกลับตอบคำถามค้านทนายจำเลยว่าจำเลยเคยเสนอต่อโจทก์ว่าหากเปลี่ยนตะกรับเตาเป็นแบบโยกจะดีกว่าแบบสัน แต่พยานเห็นว่าตะกรับเตาแบบโยกไม่ดีกว่าแบบสัน เมื่อคำเบิกความของพยานดังกล่าวไม่ได้แสดงให้เห็นว่าตะกรับเตาแบบโยกที่จำเลยเปลี่ยนใหม่นั้นเป็นสาระสำคัญของสัญญาข้อใด และการเปลี่ยนตะกรับเตาเป็นแบบโยกจะไม่ดีกว่าตะกรับเตาแบบสันที่โจทก์ติดตั้งให้ อันมีผลต่อการทำให้เครื่องหม้อน้ำที่โจทก์ติดตั้งให้จำเลยไม่สามารถผลิตไอน้ำได้ตามสัญญาอย่างไร การที่จำเลยเปลี่ยนตะกรับเตาจากแบบสันเป็นแบบโยกจึงหาใช่เป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของสัญญาหรือองค์ประกอบสำคัญของเครื่องหม้อน้ำอันถือได้ว่าจำเลยเป็นฝ่ายปฏิบัติผิดสัญญาเมื่อโจทก์ยังไม่ได้แก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องหม้อน้ำที่ติดตั้งให้แก่จำเลย โจทก์จึงยังไม่มี

สิทธิเรียกร้องให้จำเลยรับผิดชอบชำระเงินค่าจัดหาและติดตั้งเครื่องหม้อน้ำงวดสุดท้ายตามคำฟ้องได้
อุทธรณ์ของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ต่อไปว่า
ฟ้องแย้งของจำเลยเกี่ยวข้องกับคำฟ้องเดิมพอที่จะรวมการพิจารณาและชี้ขาดตัดสิน
เข้าด้วยกันได้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและ
วิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 26 ประกอบ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 177 วรรคสาม และมาตรา 179 วรรคท้าย หรือไม่
ปัญหานี้แม้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางไม่ได้ตั้งเป็นประเด็น
ข้อพิพาทไว้ แต่เมื่อโจทก์ได้ยื่นคำร้องคัดค้านการตั้งประเด็นข้อพิพาทของ
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเกี่ยวกับประเด็นนี้ไว้ในวันถัดจากวันที่
ศาลดังกล่าวกำหนดประเด็นข้อพิพาท โจทก์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ในปัญหาข้อนี้ได้ตามพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญา
และการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 38 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
แพ่ง มาตรา 226 (2) ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า จำเลยตกลงว่าจ้างบริษัทดับเบิลยูซีเอ็นจีเนียร์ริงแอนด์
พาร์ท จำกัด ให้ผลิตตะกรับเตาใหม่ตามสัญญาฉบับลงวันที่ 29 เมษายน 2555 และจำนายยุทธนา
มาดำเนินการติดตั้งตะกรับเตาใหม่ตามใบเสนอราคารองวันที่ 4 พฤษภาคม 2555 ตามเอกสาร
เป็นเวลาภายหลังโจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2555 แล้วฟ้องแย้งของจำเลยจึงไม่เกี่ยวข้องกับ
คำฟ้องเดิมพอที่จะรวมพิจารณาไปด้วยกันได้นั้นเห็นว่า จำเลยให้การต่อสู้คำฟ้องเดิมของโจทก์
ว่า โจทก์ไม่มีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยชำระเงินค่าเครื่องหม้อน้ำงวดสุดท้าย เพราะเครื่องหม้อน้ำที่
โจทก์จัดหาและนำมาติดตั้งให้ไม่สามารถใช้งานได้ตามสัญญาจัดหา ติดตั้ง และทดสอบระบบ
เครื่องหม้อน้ำพลังงานชีวมวลขนาด 27.2 ตัน ต่อชั่วโมง พร้อมอุปกรณ์ และฟ้องแย้งให้โจทก์ชดใช้
เงินที่จำเลยจ่ายเป็นค่าจ้างแก่บริษัทดับเบิลยูซีเอ็นจีเนียร์ริงแอนด์พาร์ท จำกัด และนายยุทธนา
ข้อกล่าวอ้างที่จำเลยฟ้องแย้งโจทก์คือผลจากการที่โจทก์ปฏิบัติผิดสัญญาดังกล่าวทำให้จำเลย
ได้รับความเสียหายไม่สามารถใช้เครื่องหม้อน้ำได้ตามวัตถุประสงค์ของการใช้งานตามสัญญา
จำเลยจำเป็น ต้องว่าจ้างบริษัทดับเบิลยูซีเอ็นจีเนียร์ริงแอนด์พาร์ท จำกัด และนายยุทธนาให้เข้ามา
ดำเนินการแก้ไขปัญหา จึงขอให้บังคับโจทก์ชดใช้ค่าเสียหายที่จำเลยได้รับการปฏิบัติผิดสัญญา
ของโจทก์มูลหนี้ตามฟ้องแย้งคือความเสียหายที่จำเลยได้รับการปฏิบัติผิดสัญญาของโจทก์
เกิดขึ้นตั้งแต่ก่อนโจทก์ยื่นคำฟ้องเดิมแล้ว เมื่อจำเลยถูกโจทก์โต้แย้งสิทธิอันเนื่องมาจากสัญญา
จัดหาติดตั้ง และทดสอบระบบเครื่องหม้อน้ำพลังงานชีวมวล ขนาด 27.2 ตัน ต่อชั่วโมงพร้อม
อุปกรณ์ เช่นเดียวกับที่โจทก์อ้างเป็นฐานแห่งมูลความคดีนี้ มูลคดีที่โจทก์ฟ้องและที่จำเลยฟ้องแย้ง
จึงเกิดจากสัญญาเดียวกัน การที่จำเลยว่าจ้างบุคคลภายนอกให้เข้ามาดำเนินการแก้ไขปัญหภาย
หลังจากที่โจทก์ยื่นคำฟ้องเดิมเป็นเพียงการแก้ไขความเสียหายของจำเลยที่มีอยู่ก่อนแล้ว หาใช่
จำเลยถูกโจทก์โต้แย้งสิทธิเมื่อจำเลยไปว่าจ้างบุคคลภายนอกไม่ฟ้องแย้งของจำเลยจึงเกี่ยวข้องกับ
คำฟ้องเดิมพอที่จะรวมการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินเข้าด้วยกันได้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและ
การค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา 177 วรรคสาม และมาตรา179 วรรคท้าย อุทธรณ์ข้อนี้ของโจทก์ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษา
แก้เป็นว่า ให้โจทก์ชำระเงินจำนวน 345,800 ริงกิต และจำนวน850,000 บาท แก่จำเลย โดยให้นำ
เงินจำนวน 107,000 ดอลลาร์สหรัฐ มาหักออกจากเงินทั้งสองจำนวนดังกล่าวก่อน แล้วให้โจทก์

ชำระเงินจำนวนที่เหลือจากการหักเงินจำนวน 107,000 ดอลลาร์สหรัฐ แก่จำเลย พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวนที่เหลือดังกล่าวนับแต่วันที่ 31 พฤษภาคม 2555 อันเป็นวันถัดจากวันฟ้องแย้งเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ในการหักเงินดังกล่าวให้เปลี่ยนเงินริงกิตจำนวน 345,800 ริงกิต และเงินดอลลาร์สหรัฐจำนวน 107,000 ดอลลาร์สหรัฐ เป็นเงินบาทโดยให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนถั่วเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ที่ขายให้แก่ลูกค้าในวันที่หักเงินถ้าไม่มีอัตราแลกเปลี่ยนในวันที่หักเงิน ให้ถือเอาวันสุดท้ายที่มีอัตราเช่นว่านั้นก่อนวันดังกล่าว ในกรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยแจ้งให้ทราบถึงอัตราแลกเปลี่ยนถั่วเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ (อัตราอ้างอิง) ให้ถืออัตราดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการคำนวณค่าฤชาธรรมเนียมทั้งตามคำฟ้องและฟ้องแย้งทั้งสองศาลให้เป็นพับ นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

องค์คณะ

ปริญญญา ดีผดุง · นวลน้อย ผลทวี · รัชพันธ์ ประพุทธนิติสาร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3202/2559>